

stYle

BELGEN IN
LOS ANGELES (1)

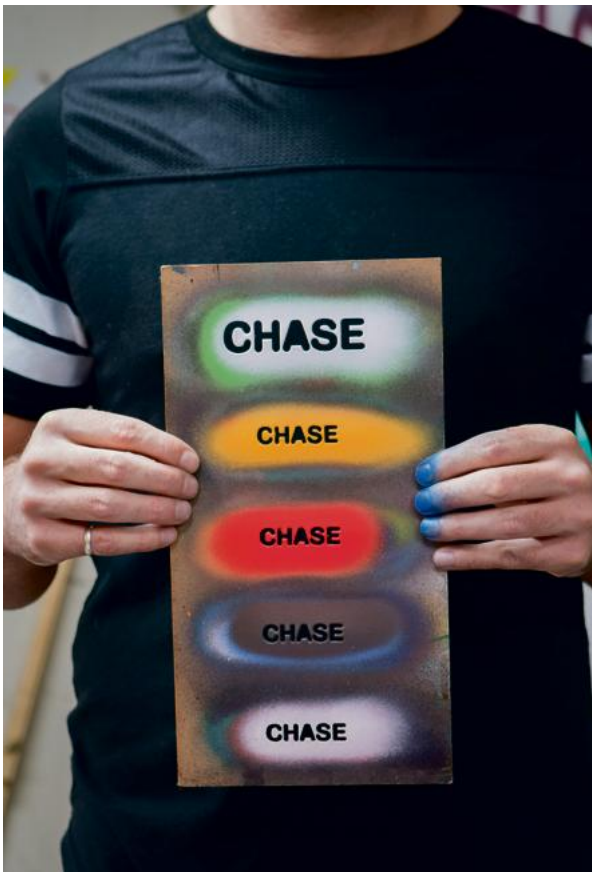

‘DE MUREN VAN L.A. SNAKKEN NAAR KUNST’

Niet alle Belgen in Los Angeles zijn goudzoekers. Harde werkers, hoogstens dromers of misschien zonzzoekers. In zes afleveringen gaan we op bezoek bij Belgen die hun geluk beproeven in *the city of dreams*. Aflevering één: de Antwerpse graffitikunstenaar Chase. ‘Voor Belgen komt het enthousiasme van de inwoners van L.A. soms fake over. Wij zijn diepe mensen, we houden niet van small-talk.’

DOOR LAURA VAN BOUCHOUT
FOTO'S FREDERIK VERCRUYSE

style

BELGEN IN LOS ANGELES (1)

Z

Zeventien was hij toen hij op het vliegtuig stapte. Met het adres van een vriend op zak. En een vaag spoor naar een *legal guardian*. 'Soms moet je gewoon gaan', zegt Chase. 'Niet te veel nadenken. Als je alles probeert te regelen vanuit stilstand, beweeg je uiteindelijk niet.' Die wettelijke vertegenwoordiger bleek zelf nog niet meerderjarig. En het adres leidde naar een eenkamerflat in West Los Angeles waar nog vijf andere jonge honden slapen. Maar de zon scheen in L.A. en alles kwam goed.

VAN BEVERLY HILLS NAAR BORGERHOUT

Hoe hij zijn ouders overtuigde? Met een studie computeranimatie. Die zou hem vast een voorsprong geven. Bovendien stond de dollar ongelukkig laag. Een koopje dus, de hele onderneming. Het gezin had zelf overigens ook ooit de sprong over de plas gewaagd. 'Van mijn tiende tot mijn elfde hebben we hier even gewoond. Mijn vader importeerde Belgische chocolade. Tot zijn plannen na enkele slechte deals en de krach van 1987 in het water vielen. We keerden dan maar platzak terug naar België. Van Beverly Hills naar Borgerhout: crazy, man. Maar ik heb hier twee fantastische jaren gehad. *Back to the future* was net uit en ik was dat typische Amerikaanse kind in surfshorts en Converses dat op zijn skateboard naar school reed met een grote rugzak. En maar Nintendo spelen.'

Met zijn laatste dollars kocht zijn vader hem nog een nieuw skateboard. En zo rolde Chase – weer in Antwerpen – het taggersmilieu in. Eerst als Dune. Dan als Newz. En vanaf zijn veertiende als Chase. Latijn lag hem niet en al snel ruilde hij het jezuïetencollege in voor de kunsthumaniora. 'Zalig, elke dag bezig zijn

met vorm en kleur. Tekenend in *boekjes*, de hele tijd met potloden in de weer.' Als het weer het toeliet, ging hij met vrienden een muurtje taggen langs een snelweg. Was het te koud, dan trokken ze naar de discotheek. 'Als een groep zwerfhonden stonden we daar, met onze hoodys en rugzakken vol verf en potloden. Niemand van ons durfde te dansen. Het was puur spelen. Straatavontuurtjes.'

Ondertussen woont Chase al langer in Los Angeles dan hij ooit in België woonde. Mét een greencard, netjes gefixt. Hij dribbelt heen en weer tussen Engels en Antwerps, en lijkt blij nog eens Nederlands te kunnen praten. 'Ik heb veel Amerikaanse vrienden, maar er is toch altijd iets dat iets minder diep gaat dan met een Belgische kameraad. In het Engels blijf ik altijd steken in een soort van *character*, een persoonlijkheid die toch niet van nature van mij is. Al klinkt dat nu alsof ik hier aan het acteren ben. Misschien is het het smakelijke van ons taalgebruik: hoe we op elkaar reageren, de anekdotes die we gebruiken. De hutsepot waar we mee opgegroeid zijn. Die plakt toch ergens nog diep aan mijn vezels.'

MAQUILLAGE

Chase en L.A., het valt een beetje samen. Wie al door de stad bewoog, zag zijn ziel

misschien al in de reeks onschuldige kindergezichten die je strak aankijken. 'Remember who you are', zeggen ze. Of werd gevolgd door een van zijn honderden ogen die de Venice Boardwalk sieren. Zijn werk is werkelijk overal. Sinds kort zelfs in de lokale kantoren van Twitter en Google. Of zijn kunst ook typisch Los Angeles is? 'Ja, toch wel: er zit een beetje hippiebeweging in, het L.A.-kleurenpalet en vooral het optimistische. Newagefilosofen als Alan Watts, Joseph Campbell of Neale Donald Walsch zijn een grote inspiratie geweest. Ik heb geprobeerd om hun gedachtegoed samen te laten smelten met graffiti, en op die manier iets waardevols door te spelen naar de mensen op straat. Kwestie van niet zomaar wat te doen.'

Het was ook in deze stad dat hij van tags evolueerde naar graffitikunst. 'Ik werk heel graag op straat, maar daarvoor heb ik muren nodig die geschilderd willen worden. Toen ik naar hier verhuisde, besepte ik: ik ben een immigrant nu, en daar zijn voorwaarden aan verbonden. Taggen kan ik niet meer riskeren. Mijn eerste muurtje heb ik gefixt op school.' De jacht op gevels is niet meer gestopt. 'In het stadsbeeld hier zijn veel blokken, met zijkanten en voorkanten. Op architecturaal vlak hebben die geen waarde, het zijn gewoon bakstenen waar een kleurtje op is gezet. Dat vind je niet echt buiten Amerika. De muren van Los Angeles snakken gewoon naar kunst. De voor en na is zo duidelijk, dus natuurlijk had de stad dit nodig. Het is haar maquilage. Het plezante is ook dat dit echt een stad in beweging is. Mijn werk wordt soms gezien door duizenden mensen per uur.' Voor zijn laatste werk wist hij een plek te versieren op »

'HIER
WORDEN ELKE
DAG MENSEN
MILJONAIR.
EN DAN
VERTREKKEN
ZE OOK WEER.
NAAR IETS
GROTERS,
OF NAAR
NEWYORK'

style

BELGEN IN
LOS ANGELES (1)

Sunset Boulevard. 'Misschien wel het werk waar ik het meest trots op ben. Het heet *Memento mori* en is een meisje dat haar eigen gezicht heeft beschilderd met een doodshoofd. Het was het begin van een nieuwe fase. Ik wou mezelf nog eens verrassen, eens iets anders doen. Ik heb er echt op gezweet.'

YOU DON'T LIVE AT HOME

Schilderen doet hij in de hele stad, wonen in West Hollywood, aan het begin van Sunset Boulevard. 'In een heel gezellige buurt. Ik stap in een taxi en twee minuten laten ben ik op alle plekken waar ik graag naartoe ga. Mijn appartement is de grootste plek met houten vloeren en een garage die ik kon vinden. Het is niet mijn droomplek, maar het is oké. Ik leef volgens de New Yorkse attitude: *you live in the world, you don't live at home.*' In L.A. wordt doorgaans meer gehuurd dan gekocht. 'Als je een deftig klein huisje met een goede ligging wilt kopen, kost je dat toch meteen 1,2 miljoen dollar voor twee slaapkamers. Hier worden elke dag mensen miljonair. En dan vertrekken ze ook weer. Naar iets groters, of naar New York. Er is zoveel geld in omloop, de prijzen zijn astronomisch hoog. En als je in een van die wijken woont waar continu gekocht en verkocht wordt, dan is je huishuur hoger dan de afbetaling van een huis in België.' Liever dan zijn appartement toont hij zijn atelier in Los Feliz. Gekneld tussen Yuca's Tacos en Copy Cat Color Copies. 'Dit is het einde van Hollywood en het begin van Silverlake. Los Feliz is altijd een beetje de coolere artistieke buurt van Hollywood geweest. X-Large – het merk van de Beastie Boys – had een winkel in deze buurt en de band heeft hier om de hoek opgenomen.' Zes jaar geleden werd hij er binnen-

gelaten door zijn huisbaas. 'De flik in *Reservoir dogs* van wie het oor afgesneden wordt, ken je hem?' En dit is de plek waarin hij zichzelf het meest herkent. Toch is de rondleiding sec. Een nette stapel oranje verkeerskegels: 'Voor als ik op straat schilder.' Een opgeruimde kast met spuitbussen in felle kleuren: 'Mijn lieve schatten.' En verder nog een stapel sjablonen, een tot bijzettafel gedegradeerde djembé en een boksak die centraal in de ruimte bengelt. 'Die ken ik al tien jaar. Ik heb hem net geschilderd. Ik mep ertegen om op te warmen als het wat frisser is in de winter. Hij is mijn organische chauffage.' Waarom er zo weinig emoties aan zijn spullen hangen? 'Ik ben geen verzamelaar van kleine prullen. Misschien omdat ik al zoveel verloren heb.'

LIEVE MUUR

Wat er zo fantastisch is aan Los Angeles? 'De opgewektheid van de mensen. Voor Belgen komt dat soms fake over. Wij zijn diepe mensen, we houden niet van smalltalk. Maar als je in de stroming zit en je komt continu zoveel volk tegen, dan kun je niet met elke persoon diep gaan. Het is bijna een verdedigingsmechanisme om goed over te komen. Iedereen is zichzelf aan het plaatsen in deze stad. Ze proberen om zoveel mogelijk vrienden te maken. Alles is geweldig, alles is mooi: het is een syndroom van zelfpresentatie. Eenmaal je dat doorhebt, is dat bijna schattig.' Het ziet er niet meteen naar uit dat Chase nog terugkeert naar België. 'Mijn fundamenten liggen nu hier. Al mijn relaties en connecties. En de zon: kijk eens naar dat weer hier! Het is niet evident om ergens anders dezelfde mogelijkheden te vinden. Het enthousiasme van de mensen, maar tegelijk iets antisociaals. Als je ze wilt terugtrekken, dan kan dat per-

fect. Ik ben altijd én een loner én een *social butterfly* geweest. Ik ben graag op mezelf, maar als ik er echt in wil vliegen, dan ga ik naar tien feestjes op één avond. Het kan hier allebei. Al is dat soms ook niet simpel: je moet echt afspraken maken met iedereen die je wilt zien. L.A. is heel verspreid, er is geen echt centrum. En er gebeurt zoveel, elke avond kun je naar minstens vijf dingen gaan die tof zijn. Dat is wel het gezellige aan België: je gaat naar de Vitrine in Antwerpen en je ziet tien man zonder dat je iemand moet oppellen.'

DE LIEVELINGEN VAN CHASE

• Dirty Laundry & No Vacancy

'Dirty Laundry is mijn favoriete *speakeasy bar* in Hollywood. Gebouwd zoals veel bars in Berlijn, in de kelder van een appartementsgebouw.' Dezelfde eigenaars hebben er vlak naast de bar No Vacancy, verstoep in een oud huis uit 1910. Supergezellig, met tafeltjes in de tuin en liveoptredens: bands, burleske dansers en een koorddanser.'

1725 & 1727 N. Hudson Avenue,

Hollywood, CA 90028,

www.dirtylaundrybarla.com

www.novacancy.com

• Pygmy Hippo Shoppe

'Misschien wel het kleinste winkeltje van de stad, maar je kunt er een uur binnen zitten, elke vierkante centimeter is er perfect. Het is de ideale plek voor cadeautjes.'

306 N. Stanley Avenue,

Los Angeles, CA 90036,

www.pygmyhipposhoppe.com

einDe